

Tervehdys Lehtomäen kodista!

Elämme vuoden pimeintä aikaa. Yöt ovat synkkiä ja päivät hämäriä, mutta kuitenkin iloksemme saamme sytyttää jouluvaloja ja elää joulun odotuksessa. Monien sisimmässä on varmaan salaisena toiveena: jospa saisin tänä vuonna viettää ihan oikean joulun!

Saamme myös viettää Suomen 90. itsenäisyyspäivää, jolloin muistellaan kansamme menneitä vaihteita ja samalla myös tähyillään eteenpäin. Mitä mahtanee näkyä siellä? Sellaista henkilöä, joka näkee tulevaisuuteen, sanotaan profeetaksi. Mielelläni olisin profeetta nähdäkseni, millainen mahtaa olla kansamme tulevaisuus? En ole kuitenkaan mikään profeetta, mutta omalta vartiopaikaltani katsottuna ei hyvältä näytä! **Murhemieli valtaa, kun olemme kansana vieraantumassa yhä kauemmas elävästä Jumalasta ja näin joudumme kulkemaan yhä pimeneviä aikoja kohti.** Nyt on syytä meidän oppia rukouksen salattua taitoa, sillä me todella tarvitsemme niitä ihmisiä, jotka uskollisesti rukoilevat Jumalaa lasten, nuorten kotien ja koko kansamme puolesta, ettemme paaduttaisi sydämiämme!

Jumalasta me voimme tietää sen, mitä hän itse meille on sanassaan ilmoittanut. Vanhan testamentin profeetalliset ja historialliset kirjat tietää kertoa, kuinka Jumalan valittu kansa, Israel, saattoi myös unohtaa Herransa. Jolloin ihmiset elivät elämäänsä inhimillisen ymmärryksen tasolla. Jumala oli jäänyt heidän laskuistaan pois. Tämä johti kansan välinpitämättömään elämään, kaikenlaiseen pahuuteen ja väkivaltaan. **Kun jouduttiin sitten ahdistuksiin ja vaikeuksiin, alettiin kysellä, missä on menty vikaan?** Jos katseet kääntyivät katumuksessa ja rukouksessa elävän Jumalan puoleen, silloin ymmärrettiin, kuinka ihmiselämä ilman Jumalaa on onnetonta ja turvatonta. Mutta Jumalalta saatu armahdus ja anteeksiantamus saattoivat jälleen luoda kestävän perustuksen uudelleen alkamiselle.

Oman kansamme tulevaisuuden näkymiä meille avautuu ihan päivittäin tiedotusvälineiden kautta, mutta kaikki näkymät eivät ole kovin lohdullisia. **Ne viestittävät yhä kasvavista vaikeuksista, niin lasten, nuorten kuin aikuistenkin elämässä.** Valveutunut yhteiskuntamme on hyvin varautunut näiden ulkonaisten onnettomuuksien varalta. Monenlaisia tarkastajia on palkattu, että mahdolliset puutteet korjattaisiin jo ennalta ja näin onnettomuus riskiä voitaisiin vähentää. Öljy vahingon sattuessa kaivetaan nopeasti esille puomit, joilla pyritään saastuminen ensin rajaamaan ja sitten aloitetaan puhdistustyöt. Mutta sellaisia saasteita, jotka saastuttavat ihmislasten sydämiä ja näin pääsevät tuhoamaan ihmiselämää, vain vähätellään, jopa puolustellaan. **”Jumala loi ihmisen kuvakseen, Jumalan kuvaksi.”** 1Moos. 1:27 Juuri synnin saasta turmelee meitä Jumalan kuvaksi luotuja ihmisiä. Näitä torjuntapuomeja nyt tarvittaisiin, kun kaikenlainen pahuus eri muodoissaan levittäytyy kaikkialle maailmassa, mutta niitä ei yhteiskunnassamme koeta tarpeelliseksi. Meitä synnin turmelemia ihmisiä ei voi edes yhteiskuntamme, eikä myöskään kukaan ihminen, puhdistaa, saati sitten parantaa ja eheyttää. Siihen tarvitaan aina Jumalan Karitsaa, joka voi pois ottaa maailman synnin. **Kristusta, sillä hän on Golgatan ristillä voittanut kaikki turmiovallat, synnin, kuoleman ja perkeleen.**

Hoitajien työtaistelua seurattiin hyvin mielenkiinnolla. He käyttivät ”järeää asetta”, kun uhkasivat joukko irtisanoutumisella, ellei heidän palkkavaatimuksiinsa suostuta. Tämä taistelu kuumensi välistä tunteita eduskunnassakin ja loi melkoisia paineita maan hallitukselle. Niinpä sopua lopulta hierottiin yötä päivää, aivan viime hetkiin asti, mutta saavutettu palkkaratkaisu ei hoitajia täysin tyydyttänyt. Lehden mukaan eräs hoitaja kritisoi pettyneenä tulosta sanoen: ”Meidät on pakotettu palkkakuoppaan loppuiksi.” **Mieleeni nousi ajatus, että entäs jos hoitajien palkankorotus toiveet kaikkine ylimääräisine lisineen olisivat täysin toteutuneet, niin miten pitkään he olisivat olleet onnellisia ja innokkaita työssään?**

Näitä asioita pohtiessa, nousi mieleen Raamatun kertomus paratiisista, jossa kaikki ulkonaisesti oli aivan ihanteellista, ei ollut edes palkan korotus paineita, mutta sielläkin ihmiset lankesivat syntiin. Vähän myöhemmin sama kirja tietää kertoa hyvin ikävästä veljesmurhasta, joka tuntuu täysin aiheettomalta, sillä vielä kaikkea aineellisesta oli niin runsaasti tarjolla, ettei tarvinnut edes pohtia niiden jakamista veljesten kesken. **Tästä voi päätellä, että ihmisen toimia täällä maan päällä säätelevät muutkin voimat kuin yksistään taloudelliset?** Vaikka ei löydy mitään syytä kadehtimiseen, silti ihminen voi pahoittaa mielensä, katkeroitua ja vihastua, aivan jostain muusta syystä!

”Järeän asean” käyttö lienee tuttua meillekin, ei yksin hoitajille. Kun pahoitamme mielemme, niin miten herkästi alkaa taistelu omassa sisimmässämme. Turmeltunut luontomme ja itsekäs tahtomme ei vähällä anna periksi. Näitä taisteluita olen saanut käydä paljon täällä kodin työssä. Sen verran olen oppinut, että paras aika käydä oman sisimmän taisteluita on yön hiljaisina hetkinä. Saavuttivathan hoitajatkin hyväksyttävän tuloksen yöllä. Kun Kristus pääsee hallitsemaan sisintämme armollaan ja rauhallaan, silloin on ilo herätä uuteen armonpäivään. Olen saanut syvästi katua niitä tilanteita, joissa taistelu lähimmäisen kanssa on päässyt käymään niin kuumana, että olen tarttunut ”järeän asean” käyttöön, eli minun huuliltani on sinkoillut niitä uhmakkaita ja täysin sopimattomia sanoja. Tiedän varsin hyvin, kuinka Jumalan valtakunnan työ on todellista taistelua. On myös muistettava: **”Yli kaiken varottavan varjele sydämesi, sillä sieltä elämä lähtee.”** Sananl. 4:23

Millainen mahtaa olla oikea joulu? Johannes kertoo siitä näin: **”...me katselimme hänen kirkkauttansa, senkaltaista kirkkautta, kuin ainokaisella Pojalla on Isältä; ja hän oli täynnä armoa ja totuutta.”** Joh 1:14 Näin oikeassa joulussa pääsemme katselemaan Kristuksen kirkkautta. Ei riitä se, että kuulemme toisten päässeen katselemaan, vaan meidän itsemme on päästävä näkemään ja elämään se todeksi. Johannes Kastaja osoitti Jeesusta ja sanoi: **”Katso, Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman synnin!”** Joh 1:29 Hänen kaimansa Johannes meni Jeesuksen luo ja kysyi: **”Rabbi” - se on käännettynä: opettaja - ”missä sinä majaillet?”** Joh 1:38 Jeesus vastasi: **”Tulkaa ja katsokaa.”** Joh 1:39 Johannes meni ja viipyi hänen luonaan ensin koko päivän, mutta tuli uudelleen ja jäi Hänen luoksensa koko elämänsä ajaksi. Johannes koki Jeesuksen luona, kuinka totuus kävi kohti. Ehkä kyynel tuli silmään, mutta hän sai myös uppoutua Jumalan armoon! **”Muistan päivää autuasta, jolloin Jeesus löysi mun, syntein tähden tuomitun. Tilastani kauheasta nosti minut olalleen, otti aivan omakseen.”** Virsi 312:1 Oikea joulu merkitsee sitä, että pääsemme Vapahtajan omaksi.

Taivaallista kirkkautta saatiin katsella jo Vanhan testamentin puolella. Jaakobin pojat tekivät raskaan rikkomuksen, kun he möivät oman veljensä Joosefin Egyptiin orjaksi. Jaakobin kuoltua veljet pelkäsivät, että Joosef kostaisi tämän rikkomuksen veljilleen. Kun veljet pyysivät armoa, Joosefin vastaus oli yllättävä: **”Te tosin hankitsitte minua vastaan paha, mutta Jumala on kääntänyt sen hyväksi...”** 1Moos 50:20 Joosefin toiminta tässä kohden heijastaa Kristuksen kirkkautta. Ihmiset tarkoittivat myös Kristukselle paha, naulitessaan hänet ristille, mutta hänen kärsimisensä ja kuolemansa koitui mielle pelastukseksi ja iankaikkiseksi elämäksi. Jeesukseen ei käyttänyt sitä ”järeää asetta”, ei lausunut yhtään uhkausta, vaan Hänen sydäimestään lähti nöyrä pyyntö: **”Isä, anna heille anteeksi, sillä he eivät tiedä, mitä he tekevät.”** Luuk 23:34 Näin voimme Golgatan ristillä nähdä Jumalan rakkauden syvyyksiin. Hän hiljaisena ja nöyränä kärsi mitä ilkeimmät herjaukset ja kauheimmat kidutukset. Vain Kristukseen soveltuvat täysin sanat: **”Rakkaus on kärsivällinen, rakkaus on lempeä, ei käyttäydy sopimattomasti, Rakkaus ei koskaan katoa...”** Kristus tahtoo johdattaa seuraajansa tälle rakkauden lähteelle, josta saamme jatkuvasti itse ammentaa ja samalla myös jakaa toisille. Omakohtaisesti koettu syntien anteeksiantamus on elämäämme säätelevä voima.

Näin Kristuksen rakkaus yhä loistaa meille evankeliumin sanasta. Kun käymme katselemaan sitä, kuva maailmastamme muuttuu aivan toiseksi. Kun Kristus valaisee, me näemme kaiken uusin silmin. **Vaikka ihmiset tarkoittaisivat meille paha, niin Jumalan voi kääntää sen hyväksi. Näin hyvä Herra meillä on!** Jumalan pelastava ja koko elämää uudistava vaikutus on tarkoitettu ulottumaan kaikille. Sen tähden suomme hyvää aivan jokaiselle ihmiselle kuten Jeesuskin. Tahdomme myös palvella kaikkia, niin kuin Jeesuskin palveli. Kun rukoilemme vaikeiden lähimmäistemme puolesta, pian näemme ainakin yhden tuloksen: me itse muutamme, vaikkei meidän lähimmäisemme miksikään muuttuisi. Katkeruus ja viha omasta sydäimestämme katoavat ja tulee todellinen joulurauha. Näin Kristuksen yhteydessä elävät ihmiset ovat niitä parhaita torjuntapuomeja maailman pahuutta vastaan!

Kodin kuulumisia...

Saimme ostaa pikkubussin: Mercedes-Benz Sprinter 316cdi, vuosimallia 2000, 1+9henkilöä. Auton hinta oli 15 000€ ja sen lisäksi teimme myyjälle vielä pienen varastomökin. Auton hankintaan on kertynyt rahaa 13 000€ joten pankkilainaan ei ole tarvinnut turvautua. Kiitos siitä teille rakkaat ystävät!

Joulujuhla 16.12 Tervetuloa!

Kiitos kaikesta saamastamme tuesta ja avusta kuluneen vuoden aikana!

SIUNATTUA VAPAHTAJAMME SYNTYMÄ JUHLAA JA UUTTA VUOTTA 2008!

terveisin Jorma Huusko

**En etsi valtaa, loistoa, en kaipaa kultaakaan;
ma pyydän taivaan valoa ja rauhaa päälle maan.
Se joulu suo, mi onnen tuo ja mielet nostaa luojaan luo.
Ei valtaa eikä kultaakaan, vaan rauhaa päälle maan.**

Rakkaat Ystävät ja Sukulaiset!

Miten nopeasti onkaan vuosi vierähtänyt. Kuin yksi silmän räpäytys elämässä. Juurihan odottelimme viime joulua. Herran suurta armoa on että Lehtomäen koti on vielä toiminnassa ja olemme valmistelemassa joulua 2007. Taivaallinen isä on hyväksi nähnyt antaa meille vielä terveyttä ja voimia arjen aherrukseen. Hän on myös lähettänyt auttavia käsiä tarpeen mukaan. Olemme saaneet jokapäiväisen leivän ja kaiken mitä elämiseen tarvitaan.

Olemme tunteneet rukouksen voiman kantavan meitä. Toisinaan kuitenkin on vihollinen päässyt riepottelemaan, riistäen rauhan ja levon, saaden koko kodin hengen ahdistavaksi. Taistelu ihmis-sielusta on kova. Ei turhaan Raamattu sano että : **”Sana rististä on hullutus niille, jotka kadotukseen joutuvat, mutta meille jotka pelastumme se on Jumalan voima.”** 1 Kor.1:18 **”Sillä kun, Jumalan viisaudesta, maailma ei oppinut viisauden avulla tuntemaan Jumalaa, niin Jumala näki saarnauttamansa hullutuksen kautta pelastaa ne, jotka uskovat.”** 1 Kor. 1: 21.

Ilmeellinen on Jumalan pelastus-suunnitelma. Kuinka yksinkertainen. Jokainen voi sen vastaanottaa. **”Teille on tänä päivänä syntynyt Vapahtaja.”** Kuuluu tänäkin jouluna evankeliumin sana. Mutta pysähdymmekö, otammeko todesta sen että juuri minulle ja myös sinulle on syntynyt Vapahtaja. Minutkin hän on tullut vapahtamaan pahoista teoistani, ajatuksistani ja kaikesta synnin saastasta. **”Mutta kaikille, jotka ottivat hänet vastaan, hän antoi voiman tulla Jumalan lapseksi, niille, jotka uskovat hänen nimeensä.”** Joh. 1:12 **”Ja sitä joka minun tyköni tulee, minä en heitä ulos.”** Joh. 6: 37 Kuinka lohduttavaa on Jumalan Sana. Jeesus on tullut yksinäiselle ystäväksi, murheelliselle lohduksi, hädässä olevalle avuksi ja kaikille ihmisille pelastajaksi.

Käykäämme siis hiljentymään joulun sanoman äärelle, kun jo adventin aikana pidämme monia joulujuhlia. On suuri ilo kun ystävät käyvät erilaisina ryhminä meilläkin ennen joulua pitämässä tilaisuuksia joululaulujen ja joulun sanoman äärellä.

Kiitollisuudella Teitä rakkaat ystävät muistaen, toivotan kaikille rauhallista ja riemullista joulujuhlaa ja Runsasta Jumalan siunausta Uuteen Vuoteen!

Tervetuloa Lehtomäen kodin Joulujuhlaan!

Lämpöisin terveisin Raili Huusko

Lehtomäen kodin ystäville!

Tätä joulunajan ystäväkirjettä kirjoitan lauantai-iltana, tuomiosunnuntain aattona. Huominen saarnateksti on Matt.25:31-46, jossa on mm. sanat: **”Minun oli nälkä ja te annoitte minulle ruokaa. Minun oli jano ja te annoitte minulle juotavaa, minä olin koditon, ja te otitte minut luoksenne...”**

Pian 30 v. on Huuskon perhe pannut ”itsensä likoon” noiden asioiden puolesta. Kiitos teille ja Taivaan Isälle, että olette jaksaneet!

Menneille päiville: **Kiitos**

Tuleville päiville: **Tulkaa**

Joulumuistoissani nousee esille kyläkoulun joulujuhlat. 40-luvulla oli paljon ohjelmaa ja sitä innolla esitettiin. Yksi lauletuimmista virsistä oli ”Nyt seisahdun mä seimelles”. Se oli silloin nro 14 ja sen 6. säkeistöllä toivotan teille kodin ystävät Siunausta adventin- ja joulunaikaanne!

Sua, Vapahtaja, rukoilen,

Sit’ älä multa kiellä:

Tää ota sydän syntinen

Asuaksesi siellä.

Sen valtiaana ainiaan,

Niin että murheissani saan

Sult avun, lohdutuksen.

Anjuska

Joulun rauhaa ystävät!

”Minä tulin sinua varten, jota jouluna paleltaa.” Tämä Erkki Lemisen sanoittama joululaulu hoiti minua 12 vuotta sitten Lehtomäen kodin joulujuhlassa. Sisareni kuoli silloin, 6 päivä ennen joulua. Siitä saakka tuo laulu on ollut toivelaulujani.

”Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että Hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka Häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä.” Joh 3:16. Tämä pienoisevankeliumi sopii hyvin myös joulunaikaan. Antoihan Jumala juuri jouluna poikansa syntyä maailmaan. Ilman Jeesuksen syntymää meillä ei olisi toivoa iankaikkisesta elämästä. Joulukin olisi vain mässäilyjuhla, jos puuttuisi enkelin ilosanmoma: **Älkää peljätkö, sillä katso, minä ilmoitan teille suuren ilon, joka on tuleva kaikelle kansalle: Teille on tänä päivänä syntynyt Vapahtaja, joka on Kristus, Herra Daavidin kaupungissa. Ja tämä on teille merkinä, te löydätte lapsen kapaloituna ja seimessä makaamassa”**Luuk. 2:10-12. Älkäämme antako ulkonaisten joulunvalmistelujen ja joulukiireiden viedä aikaamme itse joulun sanomalta.

Jouluterveisin Paula Lukkarinen, Säyneinen

Tervehdys Lehtomäestä!

Joulu joutuvi taas... Uskoisin, minulle tuleva joulu on erilainen kuin menneet. Kovin ovat minun joulut olleet materiaalisia. Joulun pääasia on jäänyt taka-alalle. Joskus ovat olleet myös vähemmän materiaalisia. Muistuu pakosti mieleen jouluja kun ei pöydässä ollut herkuja, kerrankin vaan makaronia ja sekin ilman ketsuppia. Moni viettää tänäkin vuonna joulua yksin, sekin on koettu, ei ollut mukavaa. Nyt kuitenkin odotan kovasti, että pääsen juhlistamaan Rakkaan Vapahtajamme syntymäjuhlaa lauluin ja kiitoksin! Huudan Herraa avukseni, ottaisi omakseen tällaisen kurjan syntisen. Raamattua lukiessa herää toivo, jospa minäkin; sanoohan Jeesus: **”Minä olen maailman valkeus; joka minua seuraa se ei pimeydessä vaella, vaan hänellä on oleva elämän valkeus.”** Uskon myös, että kun omaa tahtoa ja uskoa, niin Jeesus tulee vielä minunkin sydämeen asumaan. Aamen! Rukoilenkin, rakas Jeesus tule sydämeeni, täytä se palavalla uskolla. Täällä Lehtomäessä aika on mennyt hyvin, elämä on ollut taas elämisen arvoista! Elämään on tullut jotain säännöllisyyttä ja Herraa etsien mennään eteenpäin, niin voiko olla parempia eväitä uuden elämän etsimiseen? Totisesti ei voi! Kovasti arvostan tätä Lehtomäen kodin toimintaa, olette kaikki mahdollistaneet sen. Virret ovat kauniita, lainaankin tähän virrestä 35.

”Laulu enkelten, voitto Kristuksen kiitosvirreksi puhkeaa.

Kiitos Jumalalle! Kiitos voittajalle! Kristityt hengessä riemuitkaa!”

Rukoilkaamme Jormalle ja Railille voimia jaksaa! **”Herran Jeesuksen Kristuksen armo ja Jumalan rakkaus ja Pyhän Hengen osallisuus olkoon kaikkien teidän kanssanne.”**(2.Kor.13:13)
Siunattua Joulua ja armollista Uutta Vuotta 2008! toivoo: Jari

Testamentti!

Jeesus veljemme on säätänyt perinnön veljilleen ja sisarilleen ja on sen saattanut voimaan kuolleessaan vuodattaen verensä meidän syntiemme tähden. Ymmärrämmekö mitä tässä testamentissa on meille perinnöksi säädetty. Sen perinnön arvoa emme tosin voi näillä ajan mitoilla ja arvoilla määritellä, koska se, mitä rakas Isämme veljeksemme tulleen Poikansa kautta on lapsilleen säätänyt, on niin valtava, että siihen ei meidän ymmärryksemme ja taitomme riitä eikä yllä. Sillä Raamatun mukaan sitä ei ole voineet silmämme nähdä, eikä korvamme kuulla, mitä Jumala on niille valmistanut, jotka Häntä rakastavat. Häntä voimme rakastaa sillä rakkaudella vain, jonka Hän on meille Armossaan antanut, kuollessaan meidän syntiemme tähden ja näin myös tekee meidät vapaiksi. Nyt voimme laulaa: ”Jeesuksesta laulan, Jeesuksesta vaan, jolta syyni suuret, anteeks sain ja saan.”

Tässä ajassa emme ymmärrä synnin vakavuutta, silloin emme myös ymmärrä armon valtavuutta. Helvetti ja taivas ne ovat kovin kaukaisia, kuitenkin niin todellisia, kun Pyhä Henki sanan meille kirkastaa!

Ajallinen testamentti on ajallaan valvottava, että se, mitä siinä on säädetty, tulee omaksemme. **Kuinka paljon enemmän meidän tulisi valvoa sen perinnön suhteen, joka on iankaikkinen. Tämä perintö on kaikille tarjona.**

Pidetään huoli siitä, että sen saamme!

Siunausrikasta joulunaikaa Lehtomäen kodin väelle ja kaikille kirjeen lukijoille.

Reijo Voimala

Jouluinen tervehdys Rakkaat Lehtomäen ystävät!

Suuri kirkkosali on lähes täynnä kirkkokansaa. On värillisiä, tummia ja valkoisia ihmisiä. – Aamulla klo 7 aikaan on ollut ensimmäinen jumalanpalvelus, nyt klo 9.30 toinen ja vielä illalla kolmas (erik. nuorisolle tarkoitettu). – Hiljainen puheensorina loppuu, kun salin takaa saapuu siniviittaisissa asuissa kuorolaiset palavat kynttilät kädessään. He menevät eteen oikealle kuoron paikalle, sammuttavat yht'aikaa kynttilät ja istuutuvat. Pappi tulee eteen. Vieras ymmärtää englanninkielestä sen verran, että siinä mainitaan kirkon toiminnoista ja toivotetaan läsnäolijat tervetulleeksi. Kirkkokansa tervehtii toisiaan kädestä pitäen, sitten pappi pitää rukouksen, lauletaan virsi, jonka sanat heijastetaan seinälle. – Saarnan sijasta kirkkokansa saa seurata jouluevankeliumin tapahtumat elävällä tavalla esitettynä sanoin ja kuvin. Kirkkokuoro täydentää kaikkea, vieraillekin tuttuja joululauluja laulaen. Sitten nuoren miehen pitämän loppurukouksen jälkeen **seurakunta yhtyy riemulliseen kiitosvirteen** käsi kädessä seisten. Siinä tuntuu, ettei ole erotusta ihmisten välillä. Sanansa kautta Jumala yhdistää seurakunnan kaikkialla yhdeksi suuren lahjansa ansiosta. **Hän antoi Jeesuksen syntyä maailmaan kaikkien ihmisten Vapahtajaksi ja Pelastajaksi.**

Edellä kuvattu (jumalanpalvelus) tapahtui 25.11 kaukana Etelä-Afrikassa. Tämän ja paljon muuta saimme kokea etukäteen annettuna joululahjana, kun meille poikamme kanssa järjestyi matka tyttären luo. – Tämän matkan kautta saimme syvästi kokea todeksi Sanan ”**Niin on Jumala maailmaa rakastanut, että antoi ainokaisen Poikansa**”. Siksi Lehtomäen kodin työssäkin saamme kiittää Jumalaa Hänen Suuresta Lahjastaan ja Armostaan meitä ihmisiä kohtaan.

**Kaikki kansat riemuitkaa
lapsosesta laulakaa,
jouluvirttä veisatkaa!
On Jeesuslapsi helmassa Marian.**

**Meille on hän syntynyt,
kansaansa on etsinyt,
auttajaksi ehtinyt.
On Jeesus helmassa Marian.**

**Synti ei saa hallita,
kuolon valta vallita.
Nyt me saamme riemuita.
On Jeesus lapsi helmassa Marian. (V.20:1-3)**

Joulurauhaa teille kaikille Sukulaiset, Ystävät, Työtoverit Herrassa ja Siunattua Joulunaikaa! Toivottaen Liisa ja Mauri Turunen

Joulun sanoma

Hiljentykäämme edessä joulun sanoman,
keskellä arjen ja juhlan.
Kunnia Jumalan,
ei Hän yhdenkään soisi hukkuvan,
hyvä on tahtonsa ihmistä kohtaan.
Jeesus Kristus syntyi maailmaan
synneistä vapahtamaan,
Hän tuo sielulle rauhan,
ei heitä ketään pois luotaan.
Kun katsot kasvoja kärsivän
lähimmäisen,
näet kasvot kärsivän Kristuksen.
Silloin näet
Golgatan ristin Jeesuksen!
Jeesuksen Kristuksen tähden
saa armon jokainen ihminen.
Hiljentykäämme edessä joulun sanoman,
keskellä arjen ja juhlan.
Pirjo Skön-Huuskonen
Pieksämäki

Kun katsot talvi taivasta
missä kirkkaat tähdet on.
Niin samoin kuusi metsässä
valkovuokko verraton.
Ne tähtein lailla koristaa
meille tämän maan,
jossa Herran armosta
saamme vaeltaa.
Kaiken ISÄ hyvin loit
tähdet että maan,
vaan arvokkainta meitille
on Jeesus omistaa.
Lasse Hietanen

Kun ystävä menet lääkäriin
et yksin sinne käy,
kun tahdot luottaa Jeesukseen
on luonas vaik ei näy.
Hän sanassaan on luvannut,
olla kanssamme.
Täällä elon ajassa ja iät taivaassa.
En sano sulle hyvästi,
vaan sanon näkemiin,
jos tavata ei ajassa,
niin kerran taivaassa.
Lasse Hietanen, Iitti

KOHOTETTU KÄSI

Hän katupoika pieni vaan on suuren kaupungin.
Nyt sairaalassa vuoteellaan uhrina kolarin,
lepää ja katse harhailleen valoisan kohtaa katsehen.

Se Harri-pojan uskovan on hellä katse tuo.
Hän toverinsa sairahan jo saapuu vuoteen luo.
- Jaksatko hetken kuunnella, kun kerron sulle taivaasta?

- Siell' kultakadull' astella saa katupoikakin
ja ihanuutta katsella Jumalan kaupungin.
Ei siellä vaaraa, kuolemaa, ei kyyneltäkään polttavaa

Nyt silmät sairaan kirkastuu, kun katsois' enkeliin.
Ei koskaan ennen kukaan muu kertonut hälle niin.
Ja kuunnellessa ystävän kysyä hiljaa tohti hän.

- Oi, kerro, saanko minäkin sinne matkustaa?
Sä voitko tässä mullekin tien sinne osoittaa?
Voileivän varmaan siellä sais' aina, kun syödä haluttais'?

On Jeesus parhain ystävä, hän kyllä tuntee sun.
hänelle anna elämäs', saat rauhan siunatun.
Asias' Hälle kerro vaan. Hän vie sun kotiin ihanaan.

- Mä olen katupoika vaan, Hän herra mahtavin.
Minäkö Hälle sanaakaan sanoa tahtoisin?
Sä etkö tahtois kertoa Hälle vähän minusta?

- Hän, Jeesus, kyllä ymmärtää myös ilman sanoja.
Nyt illalla, kun hämärtää, vain kätes' kohota.
Näin toverilleen poika pien' osoitti avun, taivastien.

Kun sitten ilta vihdoon saa, niin katupoika tuo
kätensä tahtois' kohottaa, - ei riitä voimat nuo.
Kanss' ystävän he pieluksen varahan nostaa kädet sen.

Kun uusi päivä säteitään luo huoneen ikkunaan,
niin luokse sairaan pojan tään käy sisar katsomaan.
Hän näkee – poika siirtynyt on taakse ikirajan nyt.

Kasvoillaan tyyni rauha on, ja varass' pieluksen
on pikku käsi eloton merkinä Jeesuksen.
Sen näki Jeesus, Mestari, Ja Hän tuon merkin ymmärsi.

Adventin ajan tervehdys teille sinne Lehtomäkeen sekä kaikille kodin ystäville!

Kun olin lapsi, luulin, että kaikki aikuiset ovat aina oikeassa ja tekevät kaiken oikein, kun taas minä lapsi olin aina väärässä, olin tuhma ja täysin paha. 12-vuotiaana olin niin rajussa syyllisyyden ja synnin tunnossa sekä epätoivoisen pelon alla, että yritin keksiä keinoa, jolla lopettaa elämäni.

Minulle oli kuitenkin opetettu iltarukous, mistä tiesin, että Jumala on olemassa. Eräänä kesäpäivänä yksin ollessani juoksin ovesta ulos pihalle ja huusin niin kovaa kuin jaksoin: "Jumala, auta minua!" Hiljaisuus. Ei tapahtunut mitään. Niin luulin.

"Luulo ei ole tiedon väärä" tapasi vaari sanoa. Minun silmiltä oli vielä salattu, mutta taivaassa tehtiin jo valmisteluja elämäni varten. Saman kesän elokuussa minut johdatettiin uskovien ihmisten luo, jotka näkivät hätäni ja tuskani. Minulta kysyttiin: "Haluatko antaa elämäsi Jeesukselle, joka on kuollut sinunkin syntien vuoksi?" Halusin. Koko sieluni huusi apua ja armoa. Polvistuimme rukoilemaan. Sielunhoitaja neuvoi minua tunnustamaan syntini Jumalalle ja niille ihmisille, joita ne koskivat. Viisas neuvo. Vaikea toteuttaa. Mutta Jumala valmisti ajallaan sopivat tilanteet. Voi, mikä helpotus, kun syntitaakat nostettiin pois!

Arkielämä ei kyllä helpottanut. Mutta nyt minulla oli Jeesus sydämessäni. Kerroin Hänelle aina kaikki huoleni. Sain hankittua Raamatunkin; musta kirja, josta Hilja Haahti runoilee näin:

*1. Sinä kirjani kansin tummin,
vain risti kultanas,
En maailman aarteiden sum
voi punnita arvoas.*

*2. Jo lapsuusvuosina varhain
sinut ystäväkseni sain,
ja saattaja taatuin, parhain
olit elämänmatkallain.*

*3. Sait sieluni tuskaan suureen,
minä itkin, syyllinen.
Veit silloin ristin juureen,
näin kasvot Kristuksen.*

*4. Oi hetkeä autuasta,
oi ihmettä voittoisaa!
Nyt tiesin ja tunsin vasta:
mua rakkaus armahtaa.*

Vuodet kuluivat. Jossain vaiheessa aloin tajuta, etteivät aikuiset teekään aina oikein. Eivät edes kasvatusvanhempani (omista vanhemmistani en tiennyt mitään). Se oli järkytys! Uskoon tultuani olin kuitenkin alkanut rukoilla heidän puolestaan, sillä tiesin, että he eivät olleet uskossa.

18-vuotiaana muutin kotoa kauas Tampereelle opiskelemaan. Siellä löysin uskovia ystäviä, voi mikä riemu! Ei elämä edelleenkään ollut helppoa. Kärsivällisyyttä kasvatettiin. Kilvoittelu on työtä. Rukoileminen on monesti taistelua hengessä, mutta se on välttämätöntä, jotta voimme vastustaa syntiä ja oman lihan heikkoutta. Uskovien yhteys, esirukous ja Raamatun Sana ovat hengentärkeitä. Mutta Jeesus on taatusti lupauksensa mukaan kanssamme joka päivä.

Tulee aikoja, jolloin ei kuulu mitään. Ei näy mitään. Luulemme, ettei Jumala tee mitään. Voi meitä sokeita! 8 vuotta oman uskoon tuloni jälkeen kasvatusäitini jätti elämänsä Jeesukselle, myöhemmin myös kasvatusisäni.

Nyt olemme valmistautumassa joulun. Jeesus ei ole enää joulun lapsi. Hän on joulun Kuningas - eikä vain joulun, vaan myös maan ja taivaan Kuningas. Hän on minun Kuninkaani ja Vapahtajani. Toivon, että myös Sinun! Jeesus siunatkoon armollaan ja läsnäolollaan Lehtomäen kodin adventin ja Kuninkaan syntymäjuhlan! Samoin jokaisen tämän ystäväkirjeen lukijan!

Terveisin Birgit Hyvönen Haapajärveltä

**1. On taivas tähtikirkkahana,
ja meillä syttyy kynttilät.
Vain lausu, Jeesus, yksi sana,
niin sydänvalon sytytät.**

**2. Mä sydämessä, kodissani
sua tarvitsen ja vartoon.
Nyt tule, kallis vierahani,
tuot mulle joulun ihanan!**

Hilja Haahti

”Sinun sanasi tulivat, ja minä söin ne, ja sinun sanasi olivat minulle riemu ja minun sydämeni ilo; sillä minä olen otettu sinun nimiisi, Herra, Jumala Sebaot.” Jer. 15:16

Kirjoittelen tätä kirjettä Kauniaisissa, Suomen Raamattuopistolla, jossa olen saanut viettää tämän syksyn Raamattua opiskellen. On ollut hienoa aikaa pysähtyä näin pitemmäksi aikaa aivan säännöllisesti yhdessä muiden nuorten kanssa tutkimaan Jumalan sanaa ja samalla myös miettimään sitä, mistä se oma paikka löytyisi tässä maailmassa ja Jumalan valtakunnan työssä.

Tässä vaiheessa, kun kolme kuukautta alkaa olla takana, onkin hyvä pysähtyä miettimään, että mitähän sitä on oppinut vai onko kaikki mennyt toisesta korvasta sisään ja toisesta ulos. Kun luentoja kuuntelee päivästä toiseen, niin usein saa huokailla Taivaan Isän puoleen, että anna minulle todellista halua kuulla ja tutkia sanaasi, että en aivan turtuneena ja ajatukset muissa maailmoissa istuisi luennolla enkä kuulisi ääntäsi ja oppisi mitään. Joskus myös tuntuu, että asiaa on tullut niin paljon, etten pysty enää vastaanottamaan kaikkea.

On ilo ollut kuitenkin huomata, että mitä enemmän Sanaa lukee ja tutkii rukoillen, niin sitä enemmän herää myös intoa ja kiinnostusta sitä kohtaan. Jumalan sana on asia, joka kestää; siihen voi aina turvautua, vaikka elämässä tuntuisikin kaikki muu petteävän. Vaikka lukeminen tuntuukin joskus todella puuduttavalta, eikä sana oikein avaudu, saa silloinkin luottaa Jumalan lupaukseen. **”Niin kuin sade ja lumi tulevat taivaasta eivätkä sinne palaa vaan kastelevat maan, joka hedelmöityy ja versoo ja antaa kylväjälle siemenen ja nälkäiselle leivän, niin käy myös sanan, joka minun suustani lähtee: se ei tyhjänä palaa vaan täyttää tehtävän, jonka minä sille annan, ja saa menestymään kaiken, mitä varten sen lähetän.”** Jes. 55:10,11. Raamatun sana lukeminen ei koskaan ole turhaa.

Raamattukurssille lähtiessä sain olla vastaamassa kysymykseen, että mitä hyötyä on opiskella pelkästään Raamattua yhden lukukauden tai peräti koko lukuvuoden ajan. Niin, olisinhan minä voinut etsiä vaikka töitä ansaitakseni rahaa. Itse koen kuitenkin, että Raamatun opiskelu on monin verroin parempaa pääomaa elämälle kuin raha, mitä töitä tekemällä olisi ansainnut. Raha tulee ja menee, eikä sillä ole loppujen lopuksi mitään merkitystä, mutta Jumalan sana ja sitä kautta Pyhän Hengen tekemä työ minussa, varmasti kantavat tällä elämän matkalla pitkälle ja jospa kerran perille Taivaan kotiin asti. Tulenpa elämässäni tekemään mitä tahansa, niin tämä Raamatun opiskelu ei ole mennyt hukkaan. **”Kun sinun sanasi avautuvat, niin ne valaisevat ja antavat yksinkertaiselle ymmärrystä.”** Ps. 119:130 **”Näin sanoo Herra, sinun lunastajasi, Israelin Pyhä: Minä olen Herra, sinun Jumalasi, joka opetan sinulle, mikä hyödyllistä on, johdatan sinua sitä tietä, jota sinun tulee käydä.”** Jes.48:17

Jumalan sanan edessä joutuu usein pienelle paikalle; on paljon asioita, joita ei pieni ihminen ymmärrä eikä tajua. Jumalan teot ovat niin suuret, että ei voi kun olla hiljaa ja ihmetellä; nöyrytyä Sanan alle ja luottaa, että Hän tietää, mitä tekee, ja Hänen tahtonsa on parhain. **”Sillä minun ajatukseni eivät ole teidän ajatuksianne, eivätkä teidän tienne ole minun teitäni, sanoo Herra. Vaan niin paljon korkeampi kuin taivas on maata, ovat minun tieni korkeammat teidän teitänne ja minun ajatukseni teidän ajatuksianne.”** Jes. 55:8,9 Onneksi kaikkea ei tarvitsekaan ymmärtää, vaan saa turvautua yksin Kristukseen; hän on kuollut puolestamme ja aukaissut tien taivaaseen. Taivaassa kaikki arvoitukset ratkeavat. Nytkin joulun aikaan saamme paimenten tavoin polvistua seimen ääreen kiittämään ja ylistämään Jumalaa hänen suuresta rakkaudestaan meitä kohtaan: Hän lähetti poikansa maailmaan syntisiä pelastamaan.

Siunattua joulunaikaa!

Marika

Aatonaaton vieras

Jouluaaton aattona soitti ovikelloa kesken jouluvalmistuksia humalainen veljeni, joka pyysi rukoilemaan kanssaan. Miespoloinen oli ajettu kotoa pois. Iskuja hän oli antanut ja iskuja saanut. Mustelmat kirvelivät ja omatunto syytti.

Nyt on edessäni kuolema tai pelastus. –Tänä yönä minut saa Jeesus tai perkele, mies änkytti itkien. Polvistuin tuhlaajapojan viereen, joka itki koko ruumiillaan elämänsä raunioilla, joulujuhlan kynnyksellä. Ajattelin laskea käteni hänen päällensä ja julistaa hänelle synnit anteeksi. Mutta silloin välähti Herran kirkkaus kuin jouluyönä Beethemin kedolla. Näin oman viheliäisyyteni. – Minäkö olisin arvollinen monin kyynelin syntejänsä katuva veljeäni siunaamaan, kun en itse osaa edes surra suurta syntisyyttäni ja monia syntejäni?

Silloin aloin huutaa Herraa avukseni, ensin kylmiltään, mutta sitten sydämeni suuressa tuskassa. Humalainen veljeni itki vierelläni. Minä tarvitsin hänen siunaustansa. Minä se viheliäinen olin, kurja, sokea ja alaston. Yhdessä siinä itkimme Armahtajan jalkojen juuressa ja toinen toisillemme julistimme syntejä anteeksi. Siellä missä synti on suureksi tullut, on armo ylen määrin runsas. Sen saamme varmasti nytkin kokea.

”Jumalan armo ja lahja on yhden ihmisen, Jeesuksen Kristuksen armon kautta ylenpalttisesti tullut monien osaksi.” Room. 5:15

Ensio Lehtosen kirjasta Päivästä päivään

Väärää rakkautta

Seinäpaperiin vuoteeni viereen oli eräänä päivänä ilmaantunut kirjoitus: - Isä mukautuu hyvin. Tunsin tyttöseni käsialan. Ymmärsi hyvin hänen lapsen sydämensä tunnustuksen ja iloitsin siitä silloin sanomattomasti.

Mutta nykyään tämä herttainen kiitollisuuden osoitus on minulle jokapäiväinen parannussana. Se muistuttaa minulle Pyhän Kirjan varoitusta: ”Koska olette kuuliaisista lapsista älkää mukautuko...” Ajattelin kauhulla sitä mahdollisuutta, että minusta annettaisiin esimerkiksi tällainen todistus: ” Hän mukautuu hyvin. On oikein mukava mies, osaa seurustella ja harrastaa kaikkia nykyajan ihmisiä kiinnostavia asioita. Eikä ole ahdasmielinenkään.” Pelkään että minusta voidaan sanoa jotain tällaista. En ole aina valvonut ja olen mennyt vähitellen mukaan tämän maailman harrastuksiin ja sen moninaisiin touhuihin. Olen huomaamattani mukautunut. Ehkäpä olemme kohtalotovereita. Sinäkin huokailit sydämessäsi, että sinulle on käynyt samalla tavalla. Muistat, kuinka kerran olit jyrkkä syntiin ja maailmaan nähden. Mutta nyt annetaan tunnustus vapaamielisyydestäsi. Olemme mukautuvaisuudessamme syyllisiä Jumalan ja ihmisten edessä. olemme turmelleet aidon kristillisyyden ja antaneet siitä väärän kuvan.

Mitä meidän on nyt tehtävä? Meidän on valittava joko Jumala tai maailma. Kahta Herraa emme voi palvella. Jos rakastamme ja harrastamme tätä maailmaa, ei Isän rakkaus ole meissä. Jos mukaudumme tämän maailman mukaan, rikomme Isän tahtoa vastaan. Omalla voimallamme emme voi jättää maailmaa ja rakastaa Jumalaa. Mutta Taivaan Isän rakkaina lapsina me voimme olla mukautumatta tämän maailman menoon niin kuin Raamattu sanoo: ” Koska olette kuuliaisista lapsista älkää mukautuko -” **”Älkää mukautuko tämän maailman ajan mukaan, vaan muuttukaa mielenne uudistuksen kautta”** Room. 12:2

Ensio Lehtonen